

ע"י הולאה מרשותו ה"ל שריפתו שלא לזרז כלל ולא אמרין ביום מחור .
 ואולי י"ל דכ"ל כמ"ס סו"ט ב"ק דכחצות (ד' ו) שפי' דטולאט שלא לזרז
 סיום כלל האורס ולא אמרין מחור ומולא חמץ בתוך ביתו דאמרין ב"ק
 דפסחים דכוסע עליו כלי ולא שריקן לשורפו משום מחור. סיינו משום דאסור
 לשורפו מדרבנן משום מוקף דאסור לעטלו אכל אין לומר דמיירי בשביטלו
 דמ"מ מדרבנן מלוא לשורפו וסוי לזרז כיום דכחצות דרבנן נמי שריקן סיכא
 דאיכא למימר מחור ע"כ. וזכא ס"ל לר"ן כסו"ט דכחצות דרבנן נמי
 שריקן משום מחור הלכך אע"פ דיש תקנה מס"ת ע"י שיואלאו מרשותו כיון
 דמדרבנן לא סגי ליה בסיכא לסיכך אס לא יבטלו מותר לשורפו ומ"מ בביטלו
 בזה לא ס"ל כסו"ט ולא שריקן ליה לשורפו משום מחור דאפי' מזה דרבנן
 נמי ליכא בשריפתו וכמס"ס חלל משום שלא יסכה ויחללו כופס עליו אס
 סכנו וסגי ליה בסיכא לפי שיש עד מולאי יום טוב ולפ"ז נראה דאין לומר
 דכחצות מרשותו סגי ליה מס"ת שלא לעבור על כל ירחא כיון דרוב פוסקי'
 ס"ל דלא אמרין מחור חלל בלזרז אכל בבלא לזרז כלל לא אמרין
 מחור ומדלמך רבא ס"מ לר"י דלא אמרין מחור משמע דלמ"ד מחור שרי
 לשורפו ביו"ט ואין לסוכות דחשבינו מעי"ג קאמר קרא וברי אפי' למ"ד
 מחור א"ל לשורפו ביו"ט כיון דיש לו תקנה ע"י הולאהו מרשותו ס"ל שלא
 לזרז כלל ולא אמרין מחור לכ"ס. ועק"ל ע"ד הרמב"ן מכה דילוף ר"י
 דאין ביעור חמץ חלל שרפה מק"ו מותר שאינו בכל ירחא ואמרנו לו כל דין
 שאסור דן תחלתו לסחמיר וסופו לסקל אינו דין דאס לא מלא עלים לשורפו
 יכא יושב בטל וברי לדבריו ז"ל הוי פלוגתא דר"י ורבנן ע"כ אינו חלל באס
 אינו מולאי אס כחמץ מרשותו דאלו במולאו מרשותו סגי ליה בסיכא וא"ל
 ביעור כלל וא"כ מלי קאמר רבנן דסופו לסקל הו' אין סופו לסקל דאס
 לא מלא עלים לשורפו לר"י מחויב לסולאו מרשותו דוקא ותחלתו וסופו
 לסחמיר הוא. וא"ס בסיכא שא"ל להולאי אס כחמץ מרשותו ע"י איסור סוכה
 סופו לסקל הוא באס לא מלא עלים לשורפו לר"י הו' סרי אפשר
 לספקוד אס רשותו שסחמץ מונח בו וספקר אפי' בינו לבין עולמו מהני מן
 התורה לדעת רוב פוסקים חן מהרמב"ם במס"ל בדיו חמץ וברי אפסר
 לספקוד אס רשותו שסחמץ מונח בו וס"ל תקנה זו אפשר לעולם וא"ל לזכר
 מירשם למנועו מלהפקיר רשותו. ואס נאמר לדעתו ז"ל כמו דגלי קרא דבקבל
 עליו אחריות על החמץ עובר על ב"י ה"ג ברשות שאינו שלו חלל סקבל עליו
 אחריות כגון סכור או שואל עליו ואס"פ שאין דין שומעין בקרקע
 ובמחזור לקרקע מיירי סקבל עליו אחריות בפירוש כדידיה דמי לענין כל
 ירחא ועובר עליו עמו שפוצר על חמץ בכה"ג וכמו דלא מהני ספקר וביטול
 בחמץ שאינו שלו חלל סקבל עליו אחריות וכמ"ס למעלה ואס"פ שביטול
 וספקוד אכתי עובר עליו דלמלא חל שביטול וספקוד דאס בלח"ס לזרז ויריד
 הוא וכמס"ס שם ס"ל ברשות כה"ג לא מהני ביה ספקר וא"כ משכחת לה
 סופו לסקל בדיו של ר"י. דאס ליכא דמין לזרז חמץ לזרז חמץ דאס
 סרשום מנא סחמץ חמץ דאס כח דחמץ א"כ חמץ לך ב"י. אי אס דאס
 אכל אס דאס של אחרים וגבי רשות כח נמי ביתך וגבולך למשפטי של
 אחרים לפ"ד הרמב"ן ותדתי ל"ל נילף רשותו סחמץ או סחמץ מהרשות
 של אחרים לית לן בזה חלל וודתי לא גמריקן לזרז מחדדי ועוד בלח"ס לא
 סחמץ למינפיוסו מחדדי. ואס נאמר דהרמב"ן דבדרי ר"י ז"ל ס"ל דלזרז
 דכל ירחא וכל ימלא ס"ל חמץ לעטס ובמס"ס ע"מ לעטס לית לן בזה וספיר
 דמי אפילו לכתחלה אס מצטרו לכסוף קודם שיצבור עליו כל ימות הפסח
 מיכר ס"מ במצטרו לכסוף דאס מקיים העטס דחשבינו שנתק חלל אכל
 אס לא מצטרו לכסוף חלל שפוסס לו איסור תקנה אחרת שאינו עובר ע"י
 תקנה זו בכל ירחא כגון בחמץ סקבל עליו אחריות ויחד לו בית או עטס
 לפניו מחליט עטס בתוך ימי הפסח וס' דמהני ליה מלעבור על כל ירחא
 מכלן ולסכא ע"י תקנה סללו חס"ס אין זכר מולאו מחסור כל ירחא
 דלמפרש משוכנס פסח עד עתה דאינו מילוי מלעבור עליו למפרש חלל
 העטס דהשכנס שמתקן חלל וסרי אין העטס דהשכנס חלל בשרפה
 לר"י ובכל דבר שחלל משביטו לרבנן ומ"מ מצטרו מן העולם לגמרי אכל
 כל סיכא דסחמץ ענין חלל שפוסס לו תקנה ע"י דבר אחר שמהני שלא
 לעבור על כל ירחא וב"י נסי דמהני לסכא אכל על שער לא חקן ע"י
 וכמ"ס למעלה ולפ"ז חמץ של אחרים סקבל עליו אחריות אס לא עטס לו
 תקנה סללו דייהר לו בית או מחליט עטס עטס קודם הפסח חלל לו לעטס
 לתקנות סללו בתוך הפסח דא"כ עובר על כל ירחא לשער חלל מחויב
 להשביטו ולעטרו מן העולם דוקא כדי לחקן אס ס"ל לשער ע"י העטס
 שמתקן חלל שפוסס ע"י השכנס וסעבר מן העולם דוקא וס' מהני יחד לו